

Vergaderjaar 2016–2017

19 637

Vreemdelingenbeleid

Nr. 2331

**BRIEF VAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN
KONINKRIJKSRELATIES**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 6 juni 2017

In het verslag van het ordedebat d.d. 23 mei jl. (Handelingen II 2016/17, nr. 78, item 16) verzoekt u mij uw Kamer een brief te sturen over de mogelijkheid van statushouders om toegewezen huisvesting te weigeren. Voorliggende brief geeft antwoord op deze vraag.

Kamerlid Kops (PVV) heeft vragen gesteld naar aanleiding van het bericht «Asielzoekers eisen eigen huis, mede vanwege hogere uitkering» uit de Telegraaf van 23 mei jl. In dit artikel wordt de situatie beschreven dat in Den Haag statushouders met acht personen zijn gehuisvest in nieuwbouwwoningen in de wijk Ypenburg (sommige van de nieuwgebouwde woningen zijn opgedeeld in acht onzelfstandige eenheden en in deze woningen zijn de statushouders gehuisvest). Een aantal statushouders heeft klachten geuit (klein, gehorig, gebrek aan privacy) over de huisvesting alsmede over de korting op de uitkering die geldt omdat de kostendelersnorm van toepassing is.

Voor de huisvesting in Ypenburg is een beroep gedaan op de door mijn voorganger ingestelde regeling «Tijdelijke Regeling Stimulering Huisvesting Vergunninghouders». Deze regeling is ingesteld naar aanleiding van de verhoogde asielinstroom en bedoeld om gemeenten te ondersteunen bij de tijdige uitstroom van statushouders uit asielzoekerscentra. Tegelijkertijd is de regeling zo vormgegeven dat verdringing op de woningmarkt wordt tegengegaan en de kosten voor de samenleving worden beperkt. De regeling voorziet daarmee in de totstandkoming van extra, eenvoudige maar doelmatige woonoplossingen bovenop de bestaande woningvoorraad.

Gemeenten zijn op grond van artikel 28 van de Huisvestingswet 2014 verantwoordelijk voor de huisvesting van statushouders. Hoewel het moet gaan om een duurzame vorm van huisvesting, is het eveneens aan gemeenten zelf om te bepalen welk type woningen zij beschikbaar stellen, afgestemd op de lokale woningmarkt.

De wijze waarop statushouders worden gehuisvest kan dus per gemeente verschillen, maar het is niet zo dat zij een door de gemeente toegewezen woning kunnen weigeren. Artikel 7, lid 1, onder a, van de Regeling vertrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005, geeft aan dat dan het recht op opvang wordt beëindigd in het geval toegewezen huisvesting wordt afgewezen. Wel staat het statushouders vrij om zelf op zoek te gaan naar andere huisvesting.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
R.H.A. Plasterk